

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár
kedvezményben részesít.

A „Nyitott” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

CSIK-SZEREDÁBAN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitott cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kiküldése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdi-Vásárhelyre czímezni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Visszapillantás.

(Folytatás.)

Néhány évvel ezelőtt a házi ipar felkaroltatott, de a lelkesültség hőmérője nagyon alászállott. Az ez irányban felállított intézetek vagy nem célszerű helyen állítottak, vagy kifejlesztésükre nem fordított kellő gond s így a kez-

detben befektetett tőke csaknem teljesen kárba vesztett s a nép adózó és fizetőképessége nem emeltetett; nem, mert a nép sehol, a miképen az Svájcban s más helyeken tényleg megtörtént, meg nem tanították rá, s így tovább is népünk a telet munkátlanul kell, hogy eltöltse. De álljon itt egy példa. Városunkban a felső-népiskolánál évekkal ezelőtt berendeztetett, s még pedig kellő kényelemmel s a szükséges szakerővel, a kosár- és kefekötés. A faragászati tanműhelyről nem is szólok, mert az jóformán meg sem született, már meghalt. A tapasztalat rövid időn igazolta, hogy itt e városban a kosár- és kefekötés nincs célszerű helyen; tudomásom szerint felterjesztés is történt a megváltoztatásra, azonban a helyett, hogy a kormány áthelyezte volna a kosár- és kefekötés műhelyét egy alkalmas helyre, vagy több faluból itt kiképeztetett volna több egyént, a kik faluhelyen télen mint háziparagat a kosár- és kefekötést művelték volna side helyben egy központi áruacsarnokot állított volna, hova a csinos munkák illő díjban bevételtek volna s innen aztán Románia, Szerbia s Bulgária felé elszállított volna, s a külföldi e nemű cikkek is ily módon hazánkba kiszorítottak volna s az által a pénzforgalom is élénkebb lett volna: maradt minden a régi kerékvágásban s így sem a házi ipar e neme el nem terjesztett, sem a befektetett tőke a fen-

nyebb kifejtett módon kellő mérvben gyümölcsözővé nem tétetett.

Arra nem is reflektálok, hogy az új kataszter a népek mennyi ok nélkül való költséget okoz s mennyi zaklatásnak van kitéve, csak azt említem meg, hogy folyóink és patakjaink szabályozatlansága évenként kiszámíthatatlan károkat okoz gazdaközönségünknek, s akárhány jó termő föld a miatt el van veszve. S kérdelem: nincs-e közvetett befolyása ennek is a többiek mellett a pénzühiányra és a gazdák nyomorúságára? . . .

A pénzühiány közvetlen és közvetett okait tehát nem a romániai vámháboruban, vagy a Romániával kötendő vámegyezségben, hanem a honi ipar nem pártolásában és iskolák nem létében, a katonaság hiányában, az új kataszter által okozott terhen, a folyók szabályozatlanságában és a vasutak nemléte miatt pangó kereskedelemben stb. kell keresnünk, legalább itt, a határszéli székely megyében.

A múlt év szomorúan nevezetes eseményei közé tartozik a 20 milliós póthitel. Ez azon szabálytalan eljárásból származott, hogy az egyes miniszterek az országgyűlés által megszavazott és helybenhagyott költségvetésnél többet költöttek. De az országgyűlés pártkülönbség nélkül rosszalta is ezen eljárást, s bár megszavazta, de hangsúlyozta, hogy ez többet ne történjék. Azonban a megszokás erőt vett a kereskedelmi mi-

niszteren s közelebből egy törvényjavaslatot nyújtott be, melyben 670 ezer frt póthitelt kér, mivel a kereskedelmi és igazságügyi miniszterium részére épített palota többre került ezen csekély összegecskével. De meg is kapta Széchenyi miniszter, különösen a főrendiházban, ezért a leczkét! De megszavazni megszavazták. Hogy el ne feledje az országgyűlés a póthitel-féle törvényjavaslat milyenségét, az előbb említett után csakhamar épen az ipar- és kereskedelmi miniszter betérjesszett egy törvényjavaslatot, melynek tartalma, hogy az 1885. évi országos kiállítás 1 millió 144 ezer frttal többre került az előirányzatnál s kéri, hogy azt hagyja helyben az országgyűlés. Bizony szomorú dolgok ezek! A galantság és építkezés nagy dívatja azonban pénzügyi zavart idézett elő az államháztartásban, s most még a legszükségesebb kiadásokat is megszorítják. Ezen többlet-költség megtakarítása azonban megkezdődött. Már a múlt évben levontak az ipariskolai tanítók úgy is csekély fizetéséből, utasítván illetéket, hogy elégedjenek meg csekélyebb is, majd a jövő kor fáradságukért elismeréssel fog adózni. Éljenek lelkesültségből s koplaljanak a hazáért! Azonban ebből később kerül ki ama 670 ezer frt, mennyivel az ipar- és kereskedelmi miniszterium palotája többre került. Így nevelnek erős iparos-osztályt, így pártolják az ipart, és az fel is virágozik bizo-

A „Székelyföld” tárczája.

Az új sziv.

(Karczolat.)

— Francziából. —

Abintus Dániel halvány arczu, buskomor tekintetű gyermek volt, kinek minden szava gyöngyöden, édesen hangzott.

A természetnek minden egyes mozzanata, a kedélynek minden nyilvánulása, embertársainak minden fájdalma visszaugra talált az ő érzékeny szívében. Környezetének minden szenvedését ő is átélte, elszenvedte.

Napjában hányszor sohajtott fel, hányszor szorítá kezét lázasan dobogó kebléhez, azt csak a jó Isten tudná megmondani.

— Nem fog megvénülni, — jószólták az orvosok — idegrendszeré tulságosan ki van fejlődve és a mellett vérszegény.

Huszonöt éves korában látása úgy hatott, mint egy nyolczvan éves agg, szíve pedig erősebben vert, mint valaha.

Ez időben rendkívüli találmány kelté fel a tudósok figyelmét és érdeklődését.

Ingelmar tanár, a marchenrondok akadémiájának hírneves elnöke, feltalálta az állati hus készítésének módját. Hogy mi módon sikerült neki, hogy a folytonos keverés, kavarási, vegyelemzés, kutatás útján jutott-e arra, avagy „a haladás szelleme” látogatta meg sötét éjszaka és ez fűtöte fel előtte a

titkot, mindez mit sem változtat a dolgon. Ingelmar élő húst tudott előállítani. A szellemi léttel bíró lénynek minden alkatrészét nem gyártá meg ugyan, még ennire nem haladt. Csak az a csekélység kellett hozzá, mit a tudomány „lélegzés”-nek nevez. De hiszen ő folyton kutatott, búvárkodott; addig pedig megelégedett a földalattal: a hus életével.

Ha valaki elveszté karját, orrát, szemét, akkor ő elővette kenőcsét, abból meggyúrta a hiányzó testrészt, mint a szobrász meggyúrja az agyagot, aztán oda illesztette a kellő helyre, betette vagy rátette, a forradást kötés segélyével elsimita és — a csoda megvolt.

Alig mult nyolcz nap, a láb járni, a kar dolgozni, az orr sziszegni, a nyelv beszélni, a szem látni tudott, ép úgy, mint elődje. Megjegyzendő, egy és ugyanazon kenőcsöt alkalmazta embernél és állatnál egyaránt. A különbség csak az alkalmazás módjában rejlett.

Ingelmar jól tudta, hogy minden hus csak hus és hogy a természet nem teremtett kétféle élő lényeket.

Az állatfajok különfélesége jelentéktelen részletektől függ. Egy-két szíggel több vagy kevesebb az agyban és az állat bög vagy mekeg, beszél vagy ordít.

Egyedül a tudomány tett látogatást Ingelmar tanárnál, és nem is egyik vagy másik,

nem; minden éjjel, holdvilágos vagy sötét volt.

Éjjel-nappal ott volt mellette a tudomány, az egyetlen isteni, a valódi teremtető, az egyedüli mindenható.

A természetfölötti nem egyéb, mint az ismeretlen. Az ismeretlen képezi pedig azon tért, melyet a tudós felkutat, azon örvényt, melyet kimer, a könyvet, melynek lapjait már talán holnap is forgatni fogja.

Enézet az igazi bölcsét, a gondolkodót, ki e névre valóban érdemes, épenséggel nem lepi meg.

Hogy szellemekben higgyen valaki, annak oly érzékkel kell bírnia, mely naponta mindinkább fog.

Ha elhanyagoljuk a tehetséget, hogy a tulvilágot képzeletünk elő tudjuk állítani, e tehetség lassanként elvesz.

Fosszuk meg az emberiséget hallásától és alig mulik el száz év, a halandók legnagyobb része minden hangot kereken eltagad.

Egy este Ingelmar tanár halvány, szomorú tekintetű fiatal embert lát szobájába lépni.

Abintus Dániel volt.

— Hallottam, illetve értésemre esett, — szólt a beteg a tudóshoz — hogy az ön teremtető ereje megközelíti az istenit. Arról biztosítottak, hogy ön a még élő emberi testnek minden részét el és fel tudja vágni, el tudja

venni, megváltoztatja és újra visszateszi . . . Nos, én új szívet akarok magamnak betétni. Megmondom önnek, hogy mi a bajom. A mit látok és hallok, mindaz fájdalmat okoz nekem. A mellettem elzúgó szél fülembe dalokat zeng és ahhoz képest, a mit hallok, szívem is örvend vagy szomorkodik; a tücsök panaszhangja felébreszt részvéte-met; egyetlen durva szó elszomorít, elnémit; az elfutó felleg megriaszt; az ártatlan gyermekek nyomora könnyeket sajtol szemeimből. Szájuk egy lehelete, szemük egyetlen pillantása, furteik egyetlen, ha még oly futólagos érintése is, hosszú időre álmódzóvá, buskomorrá, sőt beteggé és nyomorulttá tesz. Mindenütt láthatatlan lényeket sejtetek. A természetfölötti üldöz, fizgat és kifáraszt. A holtak szellemei, a legendák szentjei, a csábító tündérek álmom közben látogatnak meg. A falevél, mely az erdőben rezeg, az elroppent hang félelemmel vagy reménnyel tölt el. Mindig azt várom, a mi sohasem következik be. Gyakran azt hiszem, hogy az egész világ baja csak én rám nehezedik. A léptek zajától, a madár röptétől, a porond recsegésétől megrettenve, azt vélem, hogy szívszaggató segélykiáltást, borzasztó összeomlást hallok, hogy magam is valami örvénybe bukom. Az emberek azt mondják, hogy mindezen emésztő képeknek és érzelmeknek a sziv az oka. Im, itt vagyok tehát, készítsen nekem más szívet.

nyára... Francziországban még jobban a mainál.

(Folytatása következik.)

Gordon.

A vámtárgyalások Romániáival. Az oly régóta várt tárgyalások Romániával kedden Bécsben tényleg megkezdődtek. Fognak-e ezek a tárgyalások a mi nagyon is kíváncsi, eredményre vezetni, arra természetesen most még választ adni nem lehet. Sok jel arra mutat, hogy a nehézségek, melyek a vámháborút provokálták, még most is fennállanak. „Románia — mint egy bukaresti tárhivatalos írja — kivivta politikai függetlenségét, ki kell vívnia közgazdasági függetlenségét is.“ A tárgyalások folyamáról Bécsből azt írják, hogy a román képviselőkkel folytatott tanácskozások lassan haladnak ugyan, de azért van kilátás arra, hogy eredményre fognak vezetni. Különösen a romániai marhabehozatal kérdése okoz nehézségeket, és kedden távirati úton történt felvilágosításra Matlekovics államtitkár is Bécsbe utazott Liphay miniszteri tanácsos és Turóczy pénzügyi főtanácsos kíséretében.

Előkészületek a mozgósításra. A honvédelmi miniszter a törvényhatóságokhoz körrendeletet intézett, melyben elrendeli a kocsik és lovak összeírását az egész ország területén s megtagadja, hogy az erről szóló kimutatásokat legkésőbb február végéig okvetlenül terjesszék fel. Felhívja a törvényhatóságokat, hogy illető közegeiket az összeírások pontos foganatosítására és helyes szerkesztésére kellően utasítsák s ismételtlen figyelmezteti, hogy e munkákat a kitűzött határidőig okvetlenül terjesszék fel.

A bolgár válság. Nehány nap óta ismét sürgősen emlegetik Battenberg Sándor herceg nevét kapcsolatban a bolgár ügyekkel. Azonban, bár a hadsereg mindent elkövet Sándor érdekében, az ő megválasztása ma már lehetetlen, mert köztudomás szerint ez még bonyolultabbá tenné a helyzetet. De ha Battenberg herceg nem lehet a bolgárok fejedelme, a mingreliai hercegnek sincs sok kilátása. E jelöltséget az egész bolgár nép a leghehérebben ellenzi. Mint a „Nesavisszima Bulgária“ értesül, a porta tudatta is már az orosz kormányval, hogy nem támogatja a mingreliai herceg jelöltségét. Daczára ennek úgy Pétervárt, mint Bulgáriában még egyre folyik orosz részről a mingreliai herceg érdekében az agitáció. Szófia közelében orosz ügynökök

izgatnak a kormány ellen és arra akarják rábírtani a népet, hogy kérvényt intézzon a csárhoz Bulgária okkupációja végett. Hogy Oroszország különben még mindig foglalkozik az okkupáció eszméjével, eléggé bizonyítja az orosz hadi készülődésekről szóló újabb és újabb hírek. Besszarábiában és a Krimben szakadatlanul történnek katonai előkészületek, melyek azonban Oroszország más vidékein sem szűnnek. Így Rigaiban és Mitauban szaporították a helyőrséget és a „Kreuzzeitung“ ép ezt a tényt hozza föl cáfolatul a német-orosz szövetségről szóló hírek ellen. Ugyancsak a „Kreuzzeitung“ arról értesül, hogy nemcsak Oroszország, hanem Szerbia, Románia és Montenegro is készülnek a háborúra.

A hazai ipar érdekében. A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletet intézett az összes tanügyi hatóságokhoz, melyben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az itthon termelt anyagokat itthon kell földolgozni; a rendelet így végződik: „Megkívánom azt, hogy a tárczám ügykörébe vágó mindenemű iparcik, mely itthon czélunk megfelelőleg készítették: itthon szereztessék be és pedig kivétel nélkül minden tanintézetre nézve ép úgy, mint a tárczám ügykörébe tartozó összes közalapítványi uradalmak gazdasági felszereléseit, szükségleteit illetőleg. És megkívánom különösen, hogy az összes elemi-, közép- és felsőiskolai, valamint a gazdasági építkezéseknél kizárólag hazai vállalkozók és kizárólag itt készült szerelvények vétésének figyelembe. Ezeket tartottam szükségesnek a tanfelügyelőség figyelmébe ajánlani szoros mihez tartásul.“ — Vajha a miniszterium többi tagjai is követnék Trefort példáját!

A mai helyzet.

1887. január 5.

Egyre telik, mulik tehát gyors egymásutánban az újév, melyről Arany János azt mondja:

„Uj esztendő!... patvarba uj!
Mindössze is csak fejeles:
A rég rosszból toldozza az
Uj rosszat a Gondviselés.“

Igen, az idő, „a mult és van, a van és lesz“, mint életünk mértéke, rohan tovább visszatarthatlanul. S a magyar nemzet anyai év óta tartó kínos vergődése a rohanó idővel versenybe, folytatódó emésztő életerejét s nehéz gondokat szül a jobb lelkeiben.

Tagadhatatlanul az Isten ostroma készül megfenyíteni a nemzeteket, melyek fegyverben

tekintgetnek fel a magasba és körül, vajjon merről jön a vihar, mely hivatva leendő megosztani a megromlott politikai és társadalmi légkört s új életre ébreszteni az eltiport nemzetet.

Ma keleten a bolgár fonalon a világháború Damocles-kardja függ. Bármerre fordítsuk tekintetünket, mindenütt komoly és vész sejtető fellegekkel és arczokkal találkozunk.

Az általános nemzeti sorvadás és mondjuk, háború, egész Európára nézve a fegyveres békében — mint Moltke is mondá — már rég beállott. A hadtudomány rettenetes haladása, az öldöklő fegyverek tökélye mintegy vigasztaló biztosítással szolgál, hogy a sorvasztva pusztító fegyveres békét az óriási conflagratio váltván fel, egy-két nagy ütközet csakhamar bekezdést, elv-, politikai és „térkép“-változtatást terem. Mert ma már a néhány évtized óta grasszáló gyáva és önző politikák szép módjával gyökereken megváltoztatni alig lehet; főképp midőn látjuk, hogy a szomszéd nemzetek kebelében a felforgató forradalom zsarnok szelleme emészt és dúl-fúl, alig reménykedhetünk valami fényes kimeneteli jövőben.

Az új év napjaiban lázas érzékenységekben mozog a higany a börcék barometrumában. A párisi, a newyorki, a londoni, a berlini börcék reszketnek a szociális, nemzetiségi és nemzetközi viszonyok feszültsége fölött.

Az európai társadalom ellenségei vad örjögéssel üzik felforgató aknamunkájukat. Spanyol- és Olaszországban a politikai és szociális elemek forronganak.

Angliát az agrár viszonyok zavarva dúlják. Oroszország az örültség következtében szívóssággal készül és sürögölődik végrehajtani nyugati misszióját. (?)

Francziország hadügyminisztere békét hirdet és ezalatt nagyobb csapatokban vonja össze fegyveres erejét a német határ felé.

A szuronyokra épített katonahatalom: Németország, egyre esigázza felebb, fennebb követeléseit.

A Balkán népepek lázas ingerültséggel lesik az alkalmat, hol kínálkozik számukra az epedve ohajtott jobb és békés jövő legmegnyugtatóbb biztosítéka.

London utcáin, Belgium egyes vidékein az anarchista hatalom tünetei szemlélhetők. Irhon népei elnyomatva nyögnek a lordok igája alatt.

Miképpel vagyunk nyomasztóbb terhek alatt, mint az irek.

Izonyattal teljes idő viharzik tehát ma felettünk. Egy kis szikra kell csak s Európa lángba borul. Hogy e lángból a legnagyobb

az új szívű ember. Az egyes hangok oly olvadákonyak, hogy meg sem lehet azokat különböztetni egymástól. De azt hiszem, az egész dalt mégis így lehetne jelezni: a — a — a — d — d

Szülőfaluja határához érve, egy hét-nyolcz éves, rongyokba burkolt, sokkal idősebbnek látszó fiú szólította meg, ki egy fillért kért tőle.

— Hallod-e, nem Gonsen lányának fia vagy? És te is koldulni jársz? A te korodban! — válaszolt Dániel. Nem bírsz dolgozni, te kis lusta? Nincs elég gyár, hol megkereshetnél kenyeredet, hol egyszersmind imi, olvasni is megtanulnál? Anyádban ép oly kevés szegényérzet van, mint bennem! Ha még egyszer koldulni látlak, akkor mindnyájatokat kikergettetlek a faluból, mint valami bitang népet. Megértetted?

Két könyvesep gördült végig a koldus gyermek becses arczán.

— No lám, két fillérrel tartozom Ingelmard mesternek! — szólott Dániel halkán.

Elment megtört, epedő anyjához, ki nyakába borult és ki bizonyosan megfojtja kedveskedésével, ha még a régi szív dobog kebelében.

— Mily jó színben vagy, oh Istenem, Istenem! És mily nagyra nőttél! Sokat szenvedtem miattad, de mily boldog leszek ezentúl! A jó Isten nem hagyott el, meghallgatta imámat!

— Megvénültél anyám. Hagyj fel gyermek beszédedd.

Az anya titokban egy könyvesepet tölt le.

rész bennünket fog érinteni, felettünk fog összecsapni: az bizonyos.

Talán már csak a börcékírányok és nem a liberalismus érdeme, hogy a világháború eddig fel lett tartóztatva; mert ők csak a „lokalizált“ háborút „szeretik“, mivel csak ott pénzelvek igazán.

Valóban régóta nyomott már a légkör, megállott a lélekzet s a cikázó villámok közepette nem egy ajkáról lehet hallani: Bár tul volnánk már a természeti erők enné összecsapásán, hadd látnók tisztulva megint a láthatárt!

És mi, látva ma a feloszlás és felbomlás eme jeleit, kétségbeessünk? Korántse.

Az igaz hazafi mindezekből csak egy új és jobb kor vajadásait ismeri fel s erejét és tehetségét Isten és a haza oltárára ajánlva, bizalommal tekint a jövőbe annak tudatában, hogy a Gondviselés, ki Arany János szerint „a rég rosszból toldozza az új rosszat“, a porlandó világ szellemében szólva, ha mindjárt „csak fejeles“-sel is, tud a jelennél jobb, sőt egy teljesen jobb jövőt teremteni e nemzet számára. Adja Isten!

Göbe.

A gyilkos golyó.

Az első mézeshétnek épen az utolsó napjait tartott a „holtomiglan, holtodiglan“ esküje, melyre a budapesti belvárosi plebaniatemplom oltára előtt adták reá az örök áldást. Az „örök hűség“ fogadalma hat napig tartott. Nem is egy egész hétig. Egy megkezdett élet hosszú fonálát vágta ketté a gyilkos golyó.

A társadalmi félszegség, a nagyravágyás, a hóbort, a ferde nevelés, a gyors élet, a materialismus átka ismét megkövetelte a maga áldozatát.

A természet boszúüve irtózatoss.

A szülők azt hiszik, hogy a menyasszony halvány arczát csakis a sűrűn szövött menyasszonyi fehér fátyol festi oly sápadttá. Hát hogyan is lehetne boldogtalan az a menyasszony, a kit egy milliomos, egy arisztokrata fia vezet az oltár elé! Hát csakugyan oly nehéz kimondani az „igen“-t! Oh, a tapasztalatlan gyermekek! Micsoda örültség lehet az a szerelem! Aztán szerelmes lenni egy gazdag leánynak egy kereskedőbe, egy iparosba, egy gyárosba, egy hivatalnokba, még ha azok gazdagok is! Örültség, szeszély, meggondolatlanság, mikor a pénz leány arisztokrata vérből származó ifjut is kaphat férjül; igen, arisztokrata vérből származót, ha már az ő testének a vére

Épen egy év mult el, midőn Abintus Dániel, nagy, arannyal felt erszényt vivő kezeiben, másodszor jelent meg a marche-rondok elnökénél.

— Bámulatraméltó mütéte sokba kerül nekem, mester. Im, itt az első év adója! Számolja meg! Igaz, nem szenvedek többé, de... nem is érzek többé. Az emberek határozottan és erősen állítják, hogy nincs szívem, hogy még csak egyetlen ere sem maradt meg! Voltak valaha perezeim, a midőn végtelenül boldog valék, voltak óráim, midőn az egész világ az enyém volt, a midőn a természet díszbe öltözött, hogy engem megörvendezessen. Most minden üres és elhagyott! De különben is hol vegyek annyi pénzt, hogy önt megfizethessem?

Négy olyan falu sem lenne elég, mint az enyém.

— Jövöre mitsem kívánok többet tőled, — válaszolt a tudós — eléggé meg vagyok jutalmazva!

— Köszönöm, mester! Anyámat megölte a bu, barátaim megtagadnak, kutyáim elhagynak, hogy bárki mással megszökjenek. Az emberek, az állatok, a fák... mindnyájan sirnak, mihelyt valahol megjelenek. Röviden szólva, régi örömeimet, szomorúságomat is újra visszakívánom. Helyezzen vissza a régi állapotba, mester, adja vissza régi szívemet és vagyonom megmaradt része teljesen az önre!

— Ön három évet töltött Ingelmard tanár intézetében, fiatal ember, tudnia kellene, hogy ő csak egyetlen élő anyaggal ren-

— Ez hosszú és fájdalmas mütét lesz, fiatal ember! — válaszolt Ingelmard.

— Nem baj! Van hozzá elég bátorságom.

— Szervezetét egészen kiszedem.

— Nos, igen!

— Mellét fölnyitom, szívét minden szálával és idegével együtt ki kell tépnem.

— Nem bánom!

— Hosszu, unalmas munka lesz, azt mondom.

— Nos, mennyi időre van szüksége, mester?

— Legalább három évre!

— Három évre? Legyen! Véget akarok vetni a dolognak.

— És e három év alatt intézetemet nem fogja elhagyni; az én körömben fog aludni, csak az én levegőmet fogja szívni, csak az én hangomat fogja hallani, csak az én szemmel fog látni, csak az én életemet fogja élni...

— Mindennek alávetem magamat, mester, csak hogy más emberré legyek!

— Tiszteletdíj felében pedig egy fillért kérek minden könyvesepért, mely azontul ön miatt fog hullani. Intézetemből való kilépésének minden egyes évfordulóján itt e helyen kell adódot, tartozását lefizetni.

— Nem sok lesz, mester! Én gyakran sírok, de meg nem rikkasztok senkit. Ha tesszik, fogjon hozzá, én készen vagyok.

A mütét nagyszerűen sikerült.

A régi szív, mely szálankint lett szét-szedve, lassan kísértelt és helyét az új foglalta el. Szerény, nyugalmas szív, mely ren-

desen, szabályszerűen, egyformán vert, sohasem sietett, elgyengülésnek, izgatottságnak nem volt alávetve.

Életfriss pir borítá csakhamar Abintus Dániel ezeltől halvány ajkait.

A három év elmúlt.

Egy szép májusi napon az újonan született elbucszott a mestertől, hogy visszatérjen anyjához, ki kedves betege miatti fájdalmában negyedszázaddal vénült ez idő alatt.

Édes zephyr altató dalokat zengett, csokjaival borítá a fák leveleit, a füvek kalászeit.

— No lám! — mond Dániel — ma este alighanem esni fog! A szél nyugatról kel; mintha gyantaszagot éreznék; menjünk inkább kissé gyorsabban!

Nem messze az egyik tanyától sebesült kis kutyát talált, mely csak nagynehezen birt lábán haladni.

— Ugy látszik, — szólott ismét a vándor — hogy az állatoknak is különös hangjegyeik vannak a különféle érzelmek kifejezésére. Nézzük csak, e kutya mint énekl el a fájdalom hangjait!

És a midőn utólérte a szegény állatot, rázni kezdte, aztán pedig eltört lábcsakait húzta szét. A kis kutya néhányszor sivitott, aztán döglötten összerogyott.

— Kár! — dörmögött Dániel — igen korán adta ki párját. Egy érdekes kísérlettel több, melyet újból kell kezdeni!

A közel sötét mellől pacsirtadal üti meg füleit.

— Ügyes torok! Szép hangszer! — szólott

beteg is, rossz is s csakugyan már nem piros, hanem „kék”; oh, de hisz eleget piroslik, fénylik, ragyog a családi nimbusz, az egyik ösnek czimete fölött kilenczágú korona diszeleg! Ah, milyen jól fog esni az unokák zsebkendőjébe a koronás menogrammot behimezni!

Vásonkeőy Imre, a nagy kiterjedésű ó-szőnyi uradalomnak tulajdonosa, megkérte Eberling Gusztáv budapesti kereskedő leányát. A házasságot csak rövid ismeretség előzte meg. A lakodalmat nagy fényvel és pompával ülték meg. Vásonkeőy Imre (gróf Zichy János természetes, de nem törvényes fiát azelőtt György Inrének hívták György Erzsí nevével, a ki György András juhásznak volt a leánya) diadalgyalogatva, tarackdurrógatások között vezette fiatal feleségét uradalmába, a melyet atyjától oly feltétellel kapott tulajdonul, hogy ha örökös nélkül halna meg, a birtok visszaszáll a gróf Zichy családra.

A nép örömujjongva fogadta a fiatal párt, a kik nem is voltak jókedvűek. A szőnyi uradalomban új élet lesz!

A mulatság zaja elnémult. Az ifjú pár egyedül maradt. Az após boldog meglepéssel tekintgetett a szőnyi uradalom felé, a hol az ő legkedvesebb leányát bízta őrizetere az embernek, a ki esküvel fogadta, hogy előbbi életmódjáról lemond, Bacchust megveti s szeretni fogja nejét úgy, a mint — csak tudja.

Hétfőn reggelre a földet vastag fehér lepel, a szőnyi uradalmi kastély egy szobájának padlóját pedig vér, az uraság piros vére, borította be.

Busongva, magába zárkozva töltötte a mézesheét napjait az ifjú férj. Talán érezte, hogy a kicsapogó multnak a tünei a házasság élet kulisszái mögött bizonyos dolgok tekintetében kérdőre fogják őt vonni. Soha kéreste a választ, küzdött önmagával, mignem tekintete ráesett az asztalon heverő pisztoly csövére. A pisztolyt felkapta, belenézett csövének sötét üregébe s látta, talán érezte, hogy ott benn, abban a sötét üregben találja meg a választ, leli meg a vigaszt.

A mézesheét boldogsága küszöbére egy szempillantás alatt épült a legszomorubb tragédiának legsötétebb színpada.

Bent véres koponyával, átlőtt halántékkal halva fekszik az ifjú férj; mellette fehér ruhában, összekuszált hajjal, ájultan elterülve látjuk a fiatal, szép asszonyt, a kit a szülők kesergő siránkozással vesznek körül. A szereplők közt ott látjuk a közjegyzőt az öreg János gróf végrendeletével.

delkezik, hogy nincs is több, mint ez az egy! Más beleket is adhatok önnek, miért ne tenném? Adhatok más szívet is! Akár harminczat egymásután! A bárány szívével egész a tigris szívéig! De olyan szívem nincs, mint a milyen az ön eredetileg volt! Ilyent lehetetlen adnom! A mit az anyától örökölt az ember, azt utánogni nem lehet.

— Kisértse meg, mester, talán mégis csak összehozza.

— Vége annak, darabról-darabra szakadt! A mit pedig az enyészett kerített hatalmába, azt nem lehet összefoldozni.

Abintus Dániel még sokáig, igen sokáig élt. Tiszteletbeli tudorral lett. Husz híres akadémia tagjává választotta. Ötven tudományos munkát írt, melyben megmagyarázta a szél, a vihar, a fény, a villám eredetét, a pacsirta dalának alaphangjait, a teremtés titokzatos művét. Föltalált gőzgépeket, melyekben tüzelni sem kellett, léghajókat, melyek légüres térben is szálltak, de önmagát kivéve, soha sem szeretett e világon senkit, semmit.

Végtelen gazdagságot és dicsőséget szerzett haláláig. De ha minden egyes könyvecskéért, mely miatta omlott, csak egyetlen fillért, vagy iratainak csak egyetlen betűjéért kellett volna odaadnia, bizonyára oly szegényen hal meg, mint a templom egere és hírnevét annyi emlék sem hirdeti, mint a sekrestyés működését.

A tragoedia nagyon rövid, de fájó benyomást hagy hátra.

A közönség oda kiált a kortinához! Eressze le gyorsabban azt a véres kortinát! A közvélemény elítéli a darabot.

A kritikus is.

Színészlet.

Gyó-Szentmiklós, 1887. jan. 2-án.

Vasárnap december 26-án telt ház előtt került színre Bereczik Árpád legújabb népszínműve, „A parasztkisasszony”, nagy tettség között. Az előadás jó volt s a főbb szereplők mindegyike igyekezett kitenni magát. Völgyi Kelemen Tamás ügyesen alakította. Várady Ibolya Jolán szerepét adta élethűen elő és dalaival most is sok tapsot aratott. Sárközi Fátyné Gergelyben dicsérendő meg. Lendvay (Fidibusz Friczi) remekelt. Heltay (Rezeda Márcel), Györfyné (Gönczöl Jánosné) és Hegyi (Sánta Matyi) is sok tapsot aratott.

27-én „A nagyapó és a vig mendikáns” a régi jó időkből való 3 felvonásos énekes vígjáték adatott. A közönség az egész előadás alatt vig hangulatban volt. A szereplők mindnyájan jól játsztak. Az est hőse Hegyi volt, ki a Jancsi diák szerepében remekelt és sok tapsot aratott.

Szerdán 29-én Várady Ibolya jutalomjátékaul zsufolt ház előtt általános tetszés mellett a „Vadgáliban” című 3 felvonásos énekes népszínmű Gerő Károlytól hozatott színre.

Várady Ibolyát megjelenésekor a közönség zajos tapsokkal fogadta és egy szép koszorúval tüntette ki. Ez előadásán Várady Ibolya, mint Ricioza pástorleány, valóban szép sikert ért el s szépnél szebb dalait a közönség számtalanszor megújra. Dicséretet érdemelnek még: Lendvay (Galand Mihály), ki úgy játékaival, mint énekével tetszést aratott, Völgyi (Mesko Balázs), Némethy Lilla (Klári néni), Hegyi (Dicső Adalbert), Sárközi (Imre) és Várady Emma (Julis).

30-án „A szabin nők elrablása” e társulat által itt már másodszer adatott elő sokkal gyengébb előadásban, mint megelőzőleg. A közönség a komikus részeken derült hangulatban volt ugyan, de azért az előadással nem igen volt megelégedve.

1887. január 1-én „Budavár bevételé 1849-ben” Vahot Imrétől került színre. Ezen látványos darab inkább nagyvárosi, mint ily kis, vidéki színpadra illett volna. Ezt Völgyi igazgató ur figyelmébe ajánlom.

Vasárnap 2-án „A szép juhász és az ördög-idéző obsitos baka” című mulatót darab került színre. Hegyi mint Bálint obsitos baka kifogyhatlan jó humorával és ügyes alakításával nagy derűtséget idézett elő. Várady Ibolya (Piroska), Sárközi (Szép Jancsi), Némethy Lilla (Jancsi), Némethy Lilla (Rózsa) és Pappné (Pösz Manczi) ügyes játékkal sok tapsot arattak.

Mint értesültünk, Völgyi e hó 17-én itt bevégzi előadásait s Csik-Szeredába fog menni. A pártolásra érdemes társulatot előlegesen is ajánljuk Csik-Szereda város műpártoló közönségének becses figyelmébe.

Tudósító.

Különlélek.

— A csikmezei takarékpénztár pénztáraként Csikó Ferencz ur lemondása folytán Székely Endre urat nevezte ki főispán ur ö méltósága, mely intézkedés meggyeszerete teljes meglepéssel fogadtatott. Mint halljuk, többen szerették volna ezen állomást elnyerni s így a választás alkalmával valószínűleg nem lesz hiány a pályázókban.

— Szörnyűlőtet hozott a világra a napokban Felborján egy asszony, mint odaválók beszélik. Az új szültöt testét szőr borítja, szemei, fülei állatiasak; leginkább hasonlít a majomhoz.

— Egy jó háziszér. Tapasztalatból tudhatja mindenki, hogy a hűlésnek — akár hurut, akár tagfájdalmak, akár köhögés stb. alakjában jelentkezik — rendszeren hamar eleje vétetik; ha nagyobb mérvű rosszullét áll be, orvost hivatunk. Másképp van ez azon családoknál, melyek a horgony-pain-expeller nevű ismert háziszér tartják készletben. Mielőtt a betegség jelei mutatkoznak, a fájdalmas részeket bekenik, azután jótékony izadás áll be s a legtöbb esetben már a következő reggel nincs többé fájdalom. Ezen meglepő

hatásánál fogva a pain-expeller igen kedvelt háziszér s mi is ajánljuk a közönség figyelmébe.

Közzgazdaság.

A közdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság 1886. december havi üzletforgalmának kimutatása. Bevétele: Pénztári készlet 1886. december hó 1-én 2643 frt 86 kr, betéti számlán 1377 frt 66 kr, váltóleszámlái számlán 44,826 frt, előlegkölesön-számlán 220 frt, jelzálogkölesön-számlán 3002 frt, váltóleszámlái kamatszámán 986 frt 57 kr, váltóleszámlái illeték-számlán 493 frt 25 kr, jelzálogkölesön-kamat-számlán 58 frt 28 kr, jelzálogkölesön-illeték-számlán 29 frt 14 kr, előlegkölesön-kamat-számlán 4 frt 20 kr, előlegkölesön-illeték-számlán 2 frt 10 kr, kezelési költség-számlán 36 frt, váltóviszleszámlái számlán 24,714 frt, kölesönjáradéki folyó számlán 397 frt 63 kr, kölesönjáradéki hátralék-számlán 172 frt 60 kr, kölesönjáradéki kamat- és bírság-számlán 69 kr, folyó számlák számláján 15,92 frt 02 kr, értékpapír-számlán 17 frt 50 kr, ügyészi költség-számlán 27 frt 12 kr, késedelmi kamat-számlán 1 frt 41 kr, 10 százalék betéti kamatadó-számlán 49 kr, postais és bélyegdíj-számlán 1 frt 60 kr; összesen 80,514 frt 22 kr. Kiadás: Betéti számlán 1037 frt 90 kr, betéti kamat-számlán 4 frt 83 kr, váltóleszámlái számlán 50,439 frt, előlegkölesön-számlán 210 frt, jelzálogkölesön-számlán 2935 frt, kezelési költség-számlán 56 frt 15 kr, váltóviszleszámlái számlán 21,690 frt, váltóviszleszámlái kamatszámán 385 frt 55 kr, kisbirt. o. f. h. i. kölesönjáradéki folyó számlán 298 frt 30 kr, kölesönjáradéki hátralék-számlán 272 frt 03 kr, folyó számlák számláján 417 frt 98 kr, ügyészi költség-számlán 31 frt 80 kr, váltóleszámlái kamat-számlán 1 frt 08 kr, postais és bélyegdíj-számlán 7 frt 16 kr, jótékony-sági és jutalék-számlán 5 frt, pénztári maradvány 1886. december 31-én 2722 frt 44 kr; összesen 80,514 frt 22 kr. Kézdi-Vásárhely, 1886. december hó 31. Sebők József, könyvelő.

A közdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság 1886. (egy) évi üzletforgalmának kimutatása. Bevétele: Pénztári készlet 1886. január hó 1-én 481 frt 05 kr, betéti számlán (335 tétel alatt) 30,486 frt 91 kr, váltóleszámlái számlán 464,173 frt 81 kr, előlegkölesön-számlán 6923 frt, jelzálogkölesön-számlán 43,586 frt, váltóleszámlái kamatszámán 9919 frt 82 kr, váltóleszámlái illeték-számlán 4959 frt 63 kr, részvény-átírási díjszámlán 29 frt, jelzálogkölesön-kamat-számlán 885 frt 39 kr, jelzálogkölesön-illeték-számlán 442 frt 37 kr, előlegkölesön-kamat-számlán 150 frt 17 kr, előlegkölesön-illeték-számlán 75 frt 09 kr, kezelési költség-számlán 387 frt 30 kr, váltóviszleszámlái számlán 278,846 frt, váltóviszleszámlái kamatszámán 5 frt 53 kr, kölesönjáradéki folyó számlán 4755 frt 65 kr, kölesönjáradéki hátralék-számlán 1878 frt 38 kr, kölesönjáradéki kamat- és bírság-számlán 44 frt 23 kr, zálogleveles kölcsönkövetítési számlán 8819 frt 51 kr, folyó számlák számláján 9303 frt 06 kr, tartaléktőkealap-számlán 19 frt 38 kr, tisztviselői előleg-számlán 110 frt, ügyészi költség-számlán 227 frt 67 kr, vegyes államdíj-számlán 5 frt 51 kr, postais és bélyegdíj-számlán 25 frt 59 kr, 10 százalék betéti kamatadó-számlán 7 frt 12 kr, értékpapír-számlán 777 frt 65 kr, bizományi számlán 918 frt, késedelmi kamat 5 frt 77 kr; összesen 868,248 frt 59 kr. Kiadás: Betéti számlán (264 tétel alatt) 16,025 frt 67 kr, betéti kamatszámán 66 frt 80 kr, váltóleszámlái számlán 506,529 frt 81 kr, előlegkölesön-számlán 7631 frt, jelzálogkölesön-számlán 43,870 frt, osztalék-számlán 1481 frt 60 kr, kezelési költség-számlán 249 frt 86 kr, tisztí fizetések számláján 900 frt, váltóviszleszámlái számlán 257,577 frt, váltóviszleszámlái kamat-számlán 4212 frt 14 kr, kisbirt. o. f. h. i. kölesönjáradéki folyó számlán 4266 frt 43 kr, kölesönjáradéki hátralék-számlán 2421 frt 18 kr, folyó számlák számláján 6219 frt 16 kr, berendezési költség-számlán 589 frt 98 kr, váltóleszámlái kamatszámán 48 frt 52 kr, 10 százalék betéti kamatadó-számlán 236 frt 46 kr, vegyes államdíj-számlán 4 frt 45 kr, postais és bélyegdíj-számlán 148 frt 80 kr, zálogleveles kölcsönkövetítési számlán 8819 frt 51 kr, vezérigazgatói díj-számlán 300 frt, napibiztosítási díj-számlán 70 frt, tisztviselői jutalék-számlán 60 frt, igazgatósági jutalék-számlán 645 frt, felügyelőbizotts. jutalmazás-számlán 135 frt, jótékony-sági és jutalék-számlán 117 frt 89 kr, tisztviselői előleg-számlán 330 frt, jövedelmi adó-számlán 418 frt 23 kr, házber-számlán 200 frt, ügyészi költség-számlán 227 frt 66 kr, értékpapír-számlán 815 frt, bizományi számlán 899 frt, kis. pénztár-egylet szövetkezet tartalékalap-számláján 10 frt, pénztári maradvány 1886. december hó 31-én 2722 frt 44 kr; összesen 868,248 frt 59 kr. Kézdi-Vásárhely, 1886. december hó 31. Sebők József, könyvelő.

Csarnok.

Örmények Buda visszafoglalásánál.)

Írta: Dr. Molnár Antal.

A tizenhetedik század egyik legnagyobb jelentőségű hadi eseményének, Buda visszafoglalásának kétszáz éves emlékeztetőre rendezett történeti kiállításnak diszes helyén a törökök elleni hadjárat mozzanatait feltűtető pompás gobelinek alatt, melyeket a királyi kincstár engedett át a kiállítás számára, örmény nyelven írott hat levél vonta magára a látogató figyelmét. Elmosódott, részben alig olvasható volt rajtuk az írás, itt-ott ki volt égve egyik-másik darabja a leveleknek, mintegy jelezve, hogy öldöklő ostromnak tüzből vittek hirt, hogy romboló pusztításnak közepette keltek utra, szolgálatot tenni a kereszténység szent ügyének.

Ezeket a leveleket a törökök által szívós kitartással védelmezett Buda-várból egy igénytelen örmény iparos, Gábor, életének kockázatásával küldte Bécsbe, Diodato János örmény ékszerészhez, ki a levelek tartalmát a hadi tanács elnökének, Badeni Hermann ögrófnak tudomására juttatta.)

A török uralom alatt élő örmények ez időtájt fő közvetítői voltak a Kelet és az európai Nyugat közti kereskedésnek Magyarországon keresztül. Csakhogy ez a kereskedés nem volt egyéb a legnagyobb kockázattal járó szerencsejátéknál. A szünetet alig ismerő hadjáratok, s béke idején is a török pasák önkénye, állandó veszélyt képeztek a kereskedők feje fölött, s akárhányszor megtörtént, hogy gazdag nyereséggel adtak ugyan tul árucikkjeiken, de másnap már egész vagyonukból kifosztották szegényeket. Ez volt oka annak, hogy mindenik valamely kézi mesterséget is megtanult, hogy legyen miből megélnie arra az esetre, ha elvesztvén a vagyonát, nem folytathat többé kereskedést. Diodato János Bécsben a kereskedés mellett ötvösséget üzött. Gábor pedig mint kereskedő és kölcsönökkel foglalkozó üzletember elvesztvén minden pénzt, kénytelen volt a szabó mesterségre adni magát és kaftánokat készített Buda védelmezőinek.

A bécsi hadi tanács elnöke jóval az ostrom kezdete előtt tudósításokat vett tőle Diodato utján a törökök hangulatáról és hadi erejéről.) Már 1685. tavaszán megírta Gábor mester, hogy a törököket utóbbi vereségeik egészen kimerítették, hogy minden áron békét kívánnak s hogy elérkezett a kedvező alkalom, a félhold hatalmának megtörésére. Nem csekély fontosságot tulajdoníthattak közlésének, erre vall legalább az a körülmény, hogy a levél olasz fordítása oda van csatolva a Velenczének bécsi követé által kormány részére küldött tudósításokhoz is. (Dispacci di Germania.) Bezzeg meglapultak a törökök Érsekújvárnak eleste óta! — írja levelében Gábor szabó. — Ugy beszélve velem a pasa (Abdurrahman budai parancsnok), mintha testvére volnék, s kér, hogy írjak Sáhinn dokornak Bécsbe) a békét kéz alatt is előmozdítandó. Nagyon sokat remélnék e levelek írásától Abdurrahmanék, pedig tán nem fog semmit sem használni. Ne is használna; mert a török oly gyöngye most, a milyen még soha nem volt, s ezer esztendőben egyszer ha jó ily kedvező alkalom az ozman hatalomnak legyőzésére.

(Vége következik.)

*) Ezen érdekes közleményt az „Armenia” című magyar-örmény haviszemléből vettük át, mely e hó elején indult meg Szamos-Ujvárt Govrik Gergely és Szongott Kristóf szerkesztése és kiadásában. A tartalmas folyóiratot ajánljuk a közönség figyelmébe. Szerk.

*) A levelek egyikére rá is jegyezve: A Sna A. S. Hermann di Baden, Al. Johann Diodato Armeno.

*) Diodatonak 1686. vége táján Lipót királyhoz intézett beadványa. (Bécsi állami levéltár, Turcica.) Lásd Károlyi Árpád: Buda és Pest visszavétele 1686-ban, 199. l.

*) Sáhinn tekintélyes bécsi örmény orvos volt, ismerőse egy budai pasának, mint a hadi tanács elnökének, a ki ügynökéül használta őt. L. Károlyi id. m. 51.

*) A velenczei követ Dispacciái közt megtaláljuk e levél tartalmát is: Tanti di presidari, come gente del paese e con quelli di Peste, tutti arrivano a m...

Szerkesztői izenetek.

Szerkesztői izenetek. Csak azokat lehet közölni, amelyeknek a szerkesztőségnek kell lenniük. A közlési díj 100 forint. A közlési díj 100 forint. A közlési díj 100 forint.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Szenzációs hirdetés.

A 88 év óta fennálló,
előbb Lichtenauer özege és fia-féle

csa-
szári
ki-
rályi

szőnyeg- és pokrócz-gyár

190 centiméter hosszúságú és 130 cm.
szélességű, elpusztíthatatlan minőségű,
sötét alappal és élénk bordúrokkal el-
látott

LÓPOKRÓCZOKAT

szállít. Darabja körülbelül 3 kiló ne-
hességű, ára darabonként 1 frt o. é.
Legfinomabb, ugyanazon nagyságú
1 frt 50 kr o. é.

Kétszínű, kitűnő minőségű
BÉRKOSCI-POKRÓCZOK
hatszoros kék vagy feketevörös bordú-
rokkal, körülbelül 2 mtr. hosszúságban
és 1 1/2 mtr. szélességben drb 2 frt 25 kr.
A pokróczok teljesen szagtalanok,
nagyon vastagok s azért ágytakarók-
nak, szőnyegeknek stb. alkalmasak.
Továbbá eladunk, meddig a kész-
letben tart,

Jutaszőnyeg-maradékokat
a legszebb mintákban, 10-13 cm.
hosszúságban, egy maradék ára
3 frt 20 kr o. é.

Függönyök, két szárny-
nyal, egy redőzettel és
két göngyöllettel 1 frt 75 kr o. é.
Ágytakarók 1 " 50 " "
Asztalterítők " 75 " "

Szőnyegek mindenféle minőségben van-
nak raktárban.

Minden eladásra kerülő tárgy hibát-
lan; erről kezesség vállalatik.

Nem tetsző vagy nem alkalmas tár-
gyak hatáértalanul visszavételnek.

A szállítás utánvétel mellett tör-
ténik.

Cím: ezelőtt Lichtenauer özege és fia
(Bécs, Rothenthurmstrasse 14.)

Sz. 6278. tkkv
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék
mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy
Bocs Györgyné Borecs Ágnes végrehaj-
tatónak Bokor István és Balogh István
végrehajtást szenvedők elleni 250 forint
tőkekövetelés és járuléka iránti végre-
hajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir.
törvényszék területén lévő K-Sztlélek
köztségben fekvő, a kézdiszentléleki 36.
sz. tkkvben 70., 71. hr. sz. 401 forint,
2263. hr. sz. 84 frt, 2412., 2413. hr. sz.
30 frt, 2448., 2449., 2450., 2451., 2452.,
2453. hr. sz. 148 frt, 2785. hr. sz. 130
frt, 2866. hr. sz. 73 frt, 3083. hr. sz. 82
frt, 3215., 3216. hr. sz. 134 frt, 3227.
hr. sz. 43 frt, 3934., 3935., 3936., 3937.,
3938., 3939., 3940., 3941., 3942., 3943.,
3944., 3945., 3946., 3947., 3948., 3949.,
3950., 3951., 3952., 3953., 3954., 3955.,
3956., 3957., 3958., 3959., 3960., 3961.,
3962., 3963., 3964., 3965., 3966., 3967.,
3968., 3969. hr. sz. 213 frt, 4504., 4505.
hr. sz. 78 frt, 4645. hr. sz. 22 frt, 4759.
hr. sz. és 4760. hr. sz. 51 frt, 4817. hr.
42 frt, 5013., 5014. hr. sz. 39 frt, 5077.
hr. sz. 1 frt, 5211. hr. sz. 7 frt, 5279.,
5280., 5281. hr. sz. 49 frt, 5294. hr.
sz. 16 frt, 5712., 4713., 5714. hr. sz. 69
frt, 6134. hr. sz. 8 frt, 6789. hr. sz. 17
frt, 7060., 7061., 7062., 7063. hr. sz. 86
frt, 7240., 7241., 7242. hr. sz. 29 forint,
8682. hr. sz. 59 frt, 8689. hr. sz. 126
frt, 8764. hr. sz. 75 frt, 8826. hr. sz. 75
frt, 8834. hr. sz. 75 frt, 8945. hr. sz. 59
frt, 9420. hr. sz. 25 frt becsértékű; to-
vábbá kézdiszentléleki Kovács (István)
Lajos javára átjegyzett a kézdiszentléleki
1819. sz. tkkvben foglalt 1159., 1160. hr.
sz. 81 frt; ugyszintén a Nagy Dániel
(gesztevi) javára átjegyzett az 1834. sz.
tkkvben foglalt 5918., 5919. hr. sz. 44
frt; végre a Tompos Kelemen és neje
Pászka Erzsébeth javára a 198. sz. tkkv-
ben átjegyzett 6080. hr. sz. 131 forint
becsértékű ingatlanokra az árverést el-
rendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az 1887. évi márczius hó 12-ik
napján d. e. 9 órákor Kézdi-Szentléleken
a község házánál megtartandó nyilvános
árverésen a megálapított kiáltási áron
alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át telek-
könyvi testenkint készpénzben vagy az
1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-
lyammal számított és az 1881. évi no-

vember 1-én 3335. sz. a kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapírban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.
cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek
a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-
litott szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóságnak 1886.
decz. hó 1-én tartott üléséből.

Szacsay Sándor,
h. elnök.

Barcsa Miklós,
jegyző.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszernek közül
melyiket használja betegsége ellen, az irjon egy
levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Liposébe
s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E köny-
vecskén nemcsak a legjobbaknak bizonyított
házi szerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségeiről szóló jelentések
is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok
esetben egy egyszerű házi szer is elegendő arra,
hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség
is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a
megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még
súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból
egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megren-
delését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske
segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a
szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a
megrendelőnek költségébe nem kerül.

Szenzációs hirdetés.

25-30

Löw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben
az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a
következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lópokróczok 190 cm. hosszúság
és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr.
legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és
szőnyegekül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók dara-
bonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrű bérkosci-pokróczok
2 méter hosszúságban, 1 1/2 méter
szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Juta-függönyök redőzettel és roj-
tokkal, elegáns kiállításban, 1 ab-
lakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb
3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1
asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől
áll, a legújabb minta szerint, roj-
tokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztal-
terítőtől álló ripsz-készület a leg-
pompásabb színekben, selyemzsi-
norról és bojtokkal körülvéve; egy
készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag fla-
nell és jutával töltve, állatrajzok-
kal és tájképekkel díszítve, aján-
dékul különösen alkalmasak, 1 pár
2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löw pokróczgyári raktárába
(Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek télre és
nyárra, tiszta gyapjából, min-
den divatos színben, teljes férfiru-
hákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; leg-
finomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjából
3 1/2 mtr. hosszúság, 1-60 mtr. szé-
lességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfino-
mabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel,
szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 frt 20 kr.
1 " hölgyeknek 1 " " "

1 " lenzsebkendő 2 " " "

Tűzdelt ágyterítők vörös török
kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő
hosszúság és szélességben a legna-
gyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobb-
bak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing
hosszúság, 2 sing szélességben a leg-
keményebb vászonból (kielégítő a
legnagyobb ágyakhoz is); darabja
3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-
evőeszközök, melyek örökké fehé-
rek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő-
és 6 kávéskanál, együtt 24 drb,
csak 5 frt.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL-NAGY-VÁRAD.

KELETI VONAL.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk.)	(ind.)	(érk.)	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk.)	(ind.)	(érk.)		11.31	12.49	
Botfalva	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	1.22	2.09	
Földvár	4.44	8.08			1.51	2.19	
Mogyorós	5.02	8.24		Nagy-Enyed	2.18	2.39	
Apáca	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	3.04	3.14	
Kőpecs	5.43	8.51			3.14	3.22	
Agostonfalva	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	6.15	9.14			4.01	3.56	
Homoród	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	5.56	5.30	
Kacsa	7.06	9.51			6.31	6.31	6.03
Bene	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	10.00	11.00	9.13
Erked	7.53	10.24			10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	8.18	10.39		Budapest	7.45	10.00	2.15
	8.52	10.03					
Szegesvár (vendéglő)	9.19	11.19					
Medgyes	9.31	11.26					
	10.57	12.29					

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.